

Psalmus cxxv.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter Gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum : * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manipulos suos.

Añã. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Añã. Confortátus est * principátus eórum, et honoráti sunt amici tui Deus.

Psalmus cxxviij.

Domine probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiõnem meam, et resurrectiõnem meam.

Intellexísti cogitatiõnes meas de longe : * sémitam

meam, et funiculum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia novíssima, et antiqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fugiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me dextera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátiõ mea in deliciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : *

mirabilia ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occulto : * et substántia mea in inferiõribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amici tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exsurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatóres : * viri sánguinum declináte a me :

Quia dicitis in cogitatiõne : * accipient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam : * et super inimicos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos : * et inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognóscé sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via ætérna.

Añã. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amici tui Deus.

Capitulum. Ephes. ij. d

Ratres, Jam non estis hóspites, et ádvenæ : sed estis cives sanctorum, et doméstici Dei : superædificáti super fundaméntum Apostolorum, et Prophetarum, ipso summo angulári lapide Christo Jesu.

℞. Deo grátias.

Hymnus.

EXsultet orbis gáudiis : Cælum resúltet láudibus :

Apostolorum glóriam Tellus et astra concinnunt.

Vos sæculorum Júdices, Et vera mundi lúmina : Votis precámur córdium : Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli cláuditis, Serásque verbo sólvitis, Nos a reátu nóxios Solvi jubéte, quæsumus.

Præcepta quorum prótinus

Languor salúsque sentiunt ;

Sanáte mentes lánguidas : Augéte nos virtútibus.

Ut, cum redíbit Arbiter In fine Christus sæculi ; Nos sempitérni gáudii Concédát esse cómpotes.

Patri, simulque Filio,
Tibi que sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit iugiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

V. Annuntiaverunt opera Dei. *R.* Et facta ejus intellexerunt.

Ad Magnificat. Añna.
Estote fortes * in bello, et
pugnate cum antiquo ser-
pente : et accipietis reg-
num æternum, alleluia.

ALIE LECTIONES

PRO APOSTOLIS.

In II. Nocturno.

De Expositione sancti Au-
gustini Episcopi super
Psalmum octogésimum
sextum. *Ante medium.*

Lectio iii.

Fundamenta ejus in
montibus sanctis :
diliget Dominus
portas Sion. Quare sunt
fundamenta Apostoli, et
Prophetæ? Quia eorum
auctoritas portat infirmi-
tatem nostram. Quare sunt
portæ? Quia per ipsos in-
tramus ad regnum Dei.
Prædicant enim nobis : et
cum per ipsos intramus,
per Christum intramus.
Ipse est enim janua. Et
cum dicuntur duodecim
portæ Jerúsalem, et una
porta Christus, et duode-

cim portæ Christus, quia
in duodecim portis Chri-
stus : et ideo duodenarius
numerus Apostolorum.
Sacramentum magnum
hujus duodenarii signifi-
catio est numeri. Sedé-
bitis, inquit, super duode-
cim sedes, judicantes duode-
cim tribus Israel.

R. Vidi conjunctos viros
habentes splendidas ve-
stes, et Angelus Domini
locutus est ad me, dicens :
* Isti sunt viri sancti facti
amici Dei. *V.* Vidi Ange-
lum Dei fortem, volantem
per médium cœlum, voce
magna clamantem, et di-
centem. — Isti sunt.

Lectio v.

SI duodecim sellæ ibi
sunt, non est ubi sé-
deat tertiusdecimus Pau-
lus Apóstolus, et non erit
quomodo júdicet : et ipse
se judicatum dixit, non
hómnes tantum, sed et
ángelos. Quos ángelos,
nisi apóstatas ángelos?
Nescitis, inquit, quia án-
gelos judicabimus? Re-
spondéret ergo turba :
Quid te jactas judicaturum?
Ubi sedébis? Duode-
cim sedes dixit Dóminus
duodecim Apóstolis : unus
cécidit Judas, in locum
ipsius sanctus Mathias or-

dinatus est ; implétus est
duodenarius número sé-
dium. Primo locum inveni,
ubi sédeas, et sic te minare
judicaturum. Duodecim
ergo sedes quid sibi velint,
videamus. Sacramentum
est cujusdam universitatis,
quia per totum orbem
terrarum futura erat Ec-
clésia : unde vocatur hoc
ædificium ad Christi com-
pagem.

R. Beati estis cum male-
dixerint vobis homines, et
persecuti vos fuerint, et
dixerint omne malum ad-
versum vos, mentientes,
propter me : * Gaudete et
exultate, quoniam merces
vestra copiosa est in cœlis.
V. Cum vos oderint homi-
nes, et cum separaverint
vos, et exprobraverint, et
ejecerint nomen vestrum
tamquam malum propter
Filiu hominis. -- Gaudete.

Lectio vi.

Et ideo quia undique
venitur ad judican-
dum, duodecim sedes sunt:
sicut quia undique intrat
in illam civitatem,
duodecim portæ sunt. Non
solum ergo illi duodecim,
et Apóstolus Paulus, sed
quotquot judicaturi sunt,
propter significacionem
universitatis ad sedes duode-

decim pertinent : quem-
admodum quotquot intran-
tibus, ad duodecim por-
tas pertinent. Partes enim
mundi quatuor sunt,
Oriens, Occidens, Aquilo,
et Meridies. Istæ quatuor
partes assidue nominan-
tur in Scripturis. Ab istis
quatuor ventis, sicut dicit
Dóminus in Evangelio, a
quatuor ventis se collectu-
rum electos suos : ab om-
nibus ergo istis quatuor
ventis vocatur Ecclesia.
Quomodo vocatur? Undi-
que in Trinitate vocatur.
Non vocatur nisi per bap-
tismum in nomine Patris,
et Filii, et Spiritus sancti.
Quatuor ergo ter ducta
duodecim inveniuntur.

R. Isti sunt. [13]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xix. d

In illo tempore : Dixit
Petrus ad Jesum : Ecce
nos reliquimus omnia, et
secuti sumus te : quid ergo
erit nobis? Et reliqua.
Homilia venerabilis Bedæ
Presbyteri. *Homilia in
Natali S. Benedicti.*

Erfectus ille est, qui
abiens vendit om-
nia quæ habet, et
dat pauperibus, ac veniens

séquitur Christum : habébit enim thesáurum non deficientem in cœlis. Unde bene interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus : Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit : id est, in regeneratióne, cum videlicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclesiám sángine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amici Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálicem.

Lectio viij.

ET justa prorsus retribútió, ut qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singulariter cum eo assideant, qui a sequéndis ejus vestigiis nulla ratióne

póterant avélli. Nemo autem putet duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathías eléctus est, tunc esse judicatúros, sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israel judicándæ : alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritaté non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrina fulget Ecclesiá, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. — Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

ET Paulus, qui tertiusdecimus est Apóstolus, judicánde sorte privábitur, cum ipse dicat : Nescitis quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes, qui ad exéplum Apostolorum sua reliquerunt ómnia, et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostoló-

rum, ómnium numerósitas judicántium; et per duódecim tribus Israel, univérsitas eórum qui judicánde sunt, osténditur.

Te Deum. 18.

Pro Evangelístis

LECTIONES.

In I. Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis Prophætæ.

Lectio j.

Cap. j.

ET factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachin, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem filium Buzi sacerdotem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar : et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbis veniébat ab Aquilóne : et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus : et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estó-

te ergo prudéntes sicut serpéntes, et simplices sicut colúmbæ. **V.** Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. — Estóte.

Lectio ij.

ET in médio ejus similitúdo quátuor animalium : et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintillæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus : et fácies, et pennas per quátuor partes habébant. Junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertébantur cum incéderent : sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

R. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dñs, et discite a me, quia mitis sum, et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. **V.** Et inveniétis réquiem animábus vestris. — Jugum.

Lectio iij.

Similitúdo autem vultus eórum : fácies hóminis, et fácies leónis a

dextris ipsórum quátuor : fácies autem bovis, a sínistris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper : duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat : ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertébántur cum ambulárent.

℞. Dum stetéritis. [10]

In II. Nocturno.

De Expositiōne sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

Lectio 10. Hom. iij. lib. 1.

SAncta quátuor animalia, quæ prophetiæ spírítu futúra prævidéntur, subtili narratiōe describúntur, cum dicitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et quid per pennas, nisi volátus exprimitur? Per fáciem quippe unusquisque cognóscitur : per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies itaque ad fidem pertinet, penna ad contemplatiōnem. Per fidem namque ab omnipotenti

Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit : Ego sum pastor bonus, et cognóscō oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait : Ego scio quos elégerim. Per contemplatiōnem vero, qua super nosmetipsos tollimur, quasi in áera levámur.

℞. Vidi conjúctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. ℞. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. — Isti sunt.

Lectio 11.

Quátuor ergo fácies uni sunt : quia si requiras quid Matthæus de incarnatiōe Dómini sentiat; hoc nimirum sentit, quod Marcus, Lucas, et Joánes. Si quæras quid Joánes sentiat; hoc proculdubio, quod Lucas, Marcus, et Matthæus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joánes, et Lucas. Si quæras quid Lucas; hoc quod Joánes, Matthæus, et Marcus sentit. Quátuor ergo fácies uni sunt : quia notítia fidei, qua cognoscúntur a Deo,

ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invénieris, hoc in ómnibus simul quátuor cognósces.

℞. Beáti estis cum maledixerint vobis hómines, et persecúti vos fuerint, et dixerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósá est in cœlis.

℞. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. — Gaudéte.

Lectio 12.

ET quátuor pennæ uni : quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Jesum Christum simul omnes concórditer prædicant : et ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiōnis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pertinet, penna ad divinitátem : quia in eum, quem corpóreum aspiciunt, quasi fácies inténdunt : sed dum hunc esse incircumscripsum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant,

per contemplatiōnis penam quasi in áera levántur. Quia itaque una est fides incarnatiōnis ejus in ómnibus, et par contemplatiō divinitátis ejus in singulis, recte nunc dicitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

℞. Isti sunt. [13]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio 11. Cap. x.

In illo témpore : Designávit Dóminus et álios septuagínta duos. Et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homília xvij. in Evang.

Dominus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa etenim facta ejus, præcépta sunt : quia dum áliquíd tácitus facit, quid ágere debeamus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiōnem discipulos mittit : quia duo sunt præcépta caritátis, Dei videlicet amor, et próximi : et

minus, quam inter duos, caritas haberi non potest. Nemo enim proprie ad semetipsum habere caritatem dicitur: sed dilectio in alterum tendit, ut caritas esse possit.

R. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum. — Calicem.

Lectio viij.

Ecce enim binos ad predicandum discipulos Dominus mittit; quatenus hoc nobis tacitus innuat, quia qui caritatem erga alterum non habet, praedicationis officium suscipere nullatenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciem suam in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Praedicatorum enim suos Dominus sequitur: quia praedicationis praevent, et tunc ad mentis nostrae habitaculum Dominus venit, quando verba exhortationis praecurrunt: atque per hoc veritas in mente suscipitur.

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in caritate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam:

* Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicerrunt regna, operati sunt justitiam. — Quorum doctrina. **Gloria Patri.** Quorum doctrina.

Lectio ix.

Hinc namque eisdem praedicatoribus Isaías dicit: Parate viam Domini, rectas facite semitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmista ait: Iter facite ei, qui ascendit super occasum. Super occasum namque Dominus ascendit: quia unde in passione occubuit, inde majorem suam gloriam resurgendo manifestavit. Super occasum videlicet ascendit; quia mortem quam pertulit, resurgendo calcavit. Ei ergo, qui ascendit super occasum, iter facimus, cum nos ejus gloriam vestris mentibus praedicamus, ut eas et ipse post veniens, per amoris sui praesentiam illustret.

Te Deum laudamus. 18.

Commune unius Martyris.

IN I. VESPERIS.

Antiphonæ.

UI me confessus fuerit * coram hominibus, confitebor et ego eum coram Patre meo.

Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostol. [2]

2. Qui sequitur me, * non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitae, dicit Dominus.

3. Qui mihi ministrat, * me sequatur: et ubi ego sum, illic sit et minister meus.

4. Si quis mihi ministraverit, * honorificabit eum Pater meus, qui est in caelis, dicit Dominus.

5. Volo Pater, * ut ubi ego sum, illic sit et minister meus.

Capitulum. Jacobi j. b

Seatus vir, qui suffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet co-

ronam vitae, quam reprobavit Deus diligentibus se.

Hymnus.

Deus tuorum militum Sors, et corona, praemium,

Laudes canentes Martyris Absolve nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia, Et blanda fraudum pabula

Imbuta felle deputans Pervenit ad caelestia.

Poenas cucurrit fortiter, Et sustulit viriliter, Fundensque pro te sanguinem

Aeterna dona possidet.

Ob hoc precatu supplici Te poscimus piissime:

In hoc triumpho Martyris Dimitte noxam servulis.

Laus et perennis gloria Patri sit, atque Filio, Sancto simul Paraclito, In sempiterna saecula.

Amen.